

ABONAMENTUL

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
3 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

P. n.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$, ai
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foata
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marți, Joia și Sâmbătă.

O chestie actuală, de care azi nu mai vorbește nime.

Sesiunea actuală a dietei ungare e pe sfârșite, fără ca să fie limpezit cât de puțin situația politică a poporului românesc din țările coroanei sfântului Ștefan. Tratatările începute și urmate de contele Tisza cu partidul național român încă înainte de izbucnirea războiului european s'au nămolit înainte de a fi luat o formă pozitivă. Până în ziua de azi nu suntem orientați asupra motivelor, cari au putut determina pe acești factori cu răspundere și într'o parte și într'alta, să curme o acțiune de cea mai mare însemnătate pentru țară și pentru noi românii. Fost-a lipsa de încredere reciprocă, teama ori rezoanele unei politici înalte de stat, motorul acestui adevărat fiasco sau oamenii au așteptat sfârșitul războiului cumplit, când deja numai este omul deasupra vremii, ci sub cârmuirea ei — cine ar putea spune?

De atunci am putut înregistra în diferite rânduri acte așa zicând de stat, că în cercurile guverniale nu s'a renunțat la idea împăcării. Scrisoarea contelui Tisza adresată mitropolitului Mețianu, deschiderea celor două preparandii de fete — la Lugoj și Gherla — sunt apariții grăitoare, că guvernul voiește o tranșă cinstită cu românii.

Din partea noastră s'a manifestat deasemenea cea mai largă bunăvoință în aceasta direcție. Nu este doar un popor, care să aștepte cu mai mare râvnă asigurarea existenței sale individuale și politice, ca poporul românesc.

Izbucnirea războiului a documentat mai pe sus de orice îndoială, că am fost și suntem supuși credincioși Casei domnitoare, cetățeni și fii devotați patriei și credincioși neamului și tradițiilor noastre. Din

țări străine au alergat ai noștri cu miile sub drapel, ca să apere țara și tronul, iar cei deacasă și-au lăsat plugul și vatra și au plecat „cu Dumnezeu, s'au dus cu voie bună”. Isprăvile regimentelor românești le-au remarcat străinii, au fost atinse de presa noastră. E destul poate să spunem, că regimentul 31 din Sibiu are cele mai multe distincții militare dintre toate regimentele câte luptă azi împotriva dușmanului. O mai desăvârșită dovadă de iubire de tron și de patrie n'a putut să dea cândva vre-un popor. O mai strălucită tovarășie de arme nu se poate închipui, ca ceace se face acum pe toate fronturile. E într'adevăr un pact nou de sânge, care unește în focul războaielor pe toți fiii acestei țări spre a fi chezașia unui viitor nou, a buneînțelegeri, a păcii, încrederii reciproce și a dragostii, ce trebuie să lege popoarele acestei țări și după războiu.

Pentru ce e acasă deci tăcerea aceea mută pe ambele fronturi politice, când știm, că la fiecare există bunăvoința nemărginită de apropiere și înțelegere?

Intreagă opinia publică românească este ferm convinsă, că prim-ministrul Tisza vrea să ajungă la înțelegere cu conducătorii noștri politici, mai știe și aceea, că e azi singurul bărbat de stat maghiar, care e capabil să o facă.

Unde e deci greșul? Și de ce nu poate fi înlăturat?

Intrebările aceste ni le punem involuntar acum, când episcopul Hossu și mitropolitul Mețianu nu mai sunt. Ceice știau să întrevină sus și să grăiască cu putere jos, au trecut în altă lume mai fericită, iar cu ei au căzut cele mai puternice verigi dintre două lanțuri. Cine le va lua locul și cine va înțelege un mare rost la aceea poziție înaltă?

Lucrurile omenești nu le rezolvă întotdeauna codul rigid al legilor. Echitatea, dreptatea, generositatea, încrederea, au adus mai multe foloase unei cauze mari, decât ideile preconceptuate.

Ceice se vor reîntoarce dela războiu acasă, ar trebui să aștepte aici sufletele împăcate de mult, iar păturile sociale toate și statul să-i primească, cu dragoste nemărginită, răsplătind cu mână largă faptele lor eroice, *fără nici o deosebire*. Firul așa zisei împăcări trebuie reluat și omul mare se caută, care se urnească afacerea. În chestia aceasta iarăș contele Tisza are cuvântul.

Deschiderea Dumei. — Marți, după o întrerupere lungă, a avut loc pe lângă solemnitățile obișnuite, deschiderea dumei rusești. Au fost de față, afară de membrii dumei, marele duce Alexandrovici, țarul, care a rostit cuvinte entuziaste, aducând mulțumiri lui Dumnezeu pentru succesele de până acum. A răspuns președintele Dumei, Andzianko. Ministrul de externe Sassanow a ținut un lung discurs. A arătat, că războiul acesta, provocat de Germania, îl vor continua, nu cu scopul de a nimici cele 70 milioane germani, ci de a estirpa spiritul prusac de estenziune. Intre statele Ententei e alianță strâns amicală păstrându-și fiecare independența, pe când Austro-Ungaria, Turcia și Bulgaria sunt state vasale Germaniei. Puterile ententei pregătesc alianța economică, ca și pe terenul acesta să putem purta războiu cu Germania.

Relațiile noastre cu Suedia și Norvegia sunt amicale, Rusia nu urmărește cuceriri teritoriale în detrimentul acestor țări. Sassanow, în cuvinte calde salută alianța Japoniei și Italiei cari s'au alăturat deciziunilor din Londra de a nu încheia pace separată. Ministrul de războiu, Polivanow a arătat, că în Rusia se impoartă o mare cantitate de muniții; astfel va fi posibilă continuarea războiului până la învingerea puterilor centrale. Prim-ministru, Stürmer a anunțat, că poporului rus se impune să urmeze exemplul fraților din tranșee. Fiecare cetățean să aibă la inimă cuvintele: „Muncă, abnegație și învingere”.

Orfelinatul din Blaj.

Gestul marinos al Excelenței Sale, părintelui mitropolit Victor și contribuțiile Blăjenilor, au electrizat opinia noastră publică. Scrisorile, ce ne-au sosit până acum dovedesc, că în afară ideea înființării Orfelinatului nostru va întâmpina același entuziasm, de care a fost condus Blajul. Toți ceice au cuvânt în conducerea bisericii și greutate în sfatul neamului să fie acum la înălțimea chemării cu pilda mai ales și cu graiul. Toate ofertele sunt bineprimite și fiecare e o petricică la clădirea, ce intenționăm a ridica. Vrem să fie orfelinatul dela Blaj nu numai un azil de caritate, ci o instituție de creștere de cea mai mare importanță pentru evoluția acestui neam. Cu sumele publicate mai jos încă nu încheem seria contribuțiilor din Blaj. Sperăm, că în numările proximale să putem deja anunța pe cele dintâi din afară. Preoții, intelectualii, fruntașii și mai ales doamnele noastre, să ia de acum aminte — orfelinatul din Blaj.

* * *

Lista contribuțiilor:

(Continuare.)

Zenovie Păclișan, subprefect . . .	K.	200—
Dr. Eugen Solomon, medic . . .	"	1.000—
Berta Solomon și Vas. Solomon . . .	"	20—
văd. Roza Solomon	"	50—
R. Moldovan, econom la internat . . .	"	50—
Oct. Modorcea, subpref. la . . .	"	50—
văd. Amalia n. Grama	"	300—
Dșoara Eliza Bodocan, directoară . . .	"	50—

Artimon Blăjan, paroh, Obreja . . .	K.	50—
Ana Blăjan n. Scurtu	"	50—
văd. Otilia Dr. Negruțiu	"	2—
Dr. Cornel Ordace, avocat	"	100—
Basil Turcu, cofetar	"	10—
Simeon Muntean, notar	"	10—
Iustin Pop, v.-notar	"	10—
Simeon Băcilă, pantofar	"	6—
Victor Aaron, paroh, Mihaltși soția . . .	"	300—
Vasile Moldovan, capelan, Blaj . . .	"	100—
Sergiu Catilina, vigil silvanal . . .	"	36—
Petru Ungurean, profesor	"	100—
Aron Papiu, prof. de cant și soția . . .	"	100—
George Bărbaț, protopop	"	1000—
Samuil Szabó, preot gr.-or.	"	10—
Suma: K.		3.604—
Suma din trecut: "		50.000—
Suma totală	K.	53.604—

(Va urma.)

Sămănatul de primăvară.

În foaia oficioasă din săptămâna aceasta, a publicat guvernul un ordin cu privire la aratul și sămănatul de primăvară. Ordinul, care țintește la asigurarea recoaltei, și prin ea la alimentația regulată a populației din țară, este de mare însemnătate.

Implinirea punctuoasă a celor cuprinse în ordin, e datorința de căpetenie a fiecărui cetățean, dela care nu-i iertat să se subtraga.

Conform ordinului autoritățile forului prim din sate, orașe și notariate, au îndatorirea ca în timpul cel mai scurt să înființeze comitete agricole, cari tot mereu să supravegheze împlinirea lucrurilor de câmp. Fiecare comitet va sta din 1 persoană oficioasă. și 2 bărbați economi buni, cari cunosc bine împrejurările locale. Denumirea în comitet fi dator să o primească fiecare, și să împlinească încredințarea ce i-se dă.

Denumirea o face autoritatea forului prim. Comitetul denumit e dator să se îngrijască, ca toate brațele de lucru și toate

vitele de jug să fie tolosite la aratul și sămănatul de primăvară. Drept aceea, comitetul tot meren va fi cu băgare de seamă la lucrul de câmp isprăvit, și unde o fi lipsă va cere amestecul antistiei.

În lucrarea sa comitetul porcede după îndreptarul primit dela autoritatea forului prim. Regulele după cari se va îndrepta vor fi acestea:

Toți aceia, cari au vite de jug, dar nu le folosesc pentru aratul și sămănatul pământului lor, precum și aceia, cari nu-și lucră pământul cu destulă sîrguința și grăbire, sunt datori ca vitele cari nu-s grabnice de îngrășat, ori acelea pe cari nu le folosesc la purtare de poveri, ori lucrări economice, să le sloboadă altora, ca ei să lucre cu ele, arând și sămănând de primăvară. E dator s'o facă aceasta și economul, a cărui loc din cauza firei pământului, ori a vremii, nu se poate încă lucra.

In ordine, se vor lucra și sămăna mai întâiu: pământurile ostașilor plecați în războiu, dacă nu-i cine și cu ce să le lucre. Urmează apoi pământurile *minorenilor*, ale *femeilor*, ale celor *neputincioși* și *micii economi*, de cumva au lipsă

Pentru lucrul făcut altuia se dă resplată.

Unde comitetul agricol n'ar putea face, ca prețul lucrului să se plătească după cules, în naturale, resplata o va satori după prețul zilelor de lucru, și după felul lucrului, în ambele cazuri însă va adauge cu 60% mai mult decum au fost acestea înainte de războiu (d. e. dacă o zi de lucru atunci a fost 1 cor., acum se va plăti cu 1 cor. 60 fil.; dacă o zi de plug înainte de războiu a fost 4 cor., acum se va plăti cu 6 cor. 40 fil.). Autoritatea administrativă de regulă va croi resplata muncii după felul lucrului, și după prețul de zi îl va croi numai acolo, unde a fost obicei și mai înainte.

Dacă prețul muncii nu-i potrivit cu împrejurările locale, la cererea antistiei, mi-

FOITA.

Maica Anisia.

De Elena din Ardeal.

(Continuare.)

Maica Anisia era o călugăriță vrednică, ce aduse duh nou în mănăstire. Odrasla unei familii bune românești aduse cu ea căldura și bunătatea căminului lor între zidurile răci și mușgăite a claustrului și aceeași rază de familiaritate și de bunăcuviință și în educație și în școală. Multe chiluțe strimte și întunecate se lărgiră și să luminară la propunerea ei. Multe îmbunătățiri să făcură și în economie. Multe reverințe răci și fără înțeles, ce se moșteniră din vechime, și să primiră de porunci aspre, mintea ei scrutătoare le netezi și le îmblânsi în favorul tuturor, spre mărirea lui Dumnezeu și spre lauda oamenilor. Multe obiceiuri, încălcite, ea le îndreptă, cu îndreptarea vremilor și recerințele veacului nostru luminat.

Să convoacă ședința pentru introducerea mea în corpul profesoral. Erau tot călugărițe în vesminte negre cu bonete albe pe cap, unele simpatice și cu oare care cultură

socială, altele rămase mult de lume, între ele și bolnave, pe cari morbul le făcea imposibile de comunicat cu lumea. Toate aveau păreri frumoase de educație însă în spirit de mănăstire și de multă pedagogie, dar în ce privește viața erau numai ca niște copii fără experiență. Maica Anisia era cea mai distinsă și ca figură și ca cultură. În traiul, cel bun al mănăstirii se făcu frumoasă, vorbind în gratu mirean, era încântătoare. Avea o față ca o fragă rumenită binișor și doi ochi căpriei blânzi și dulci, ca a unei căprioare și o gură, ce exprima nevinovăție. În fața ei era o rară frumusețe și mare noblețe. Figura-i era mândră și autoritară, ce vorbea, era din convingere și din suflet. Era întru toate condusă de celea mai moderne și mai sănătoase idei. Elevele o iubiau, o divinizau, vedeau în ea desăvârșirea întrupată. Numele ei merse în toate colțurile țării de unde-i veneau generații întregi de eleve. Era educătoarea celor mai distinse și mai bogate familii românești. Se vorbea cu recunoștință și admirație de ea.

Ședința o prezida păstorul sufletesc, directorul mănăstirii, părintele Gregoriu.

Mă salută în vorbirea lui în cuvinte călduroase, bucurându-se că pe o fostă elevă a sa are fericirea să o introducă în corpul profesoral. „Noi te-am educat mi-a zis între altele, și dacă bine le-am învățat, bine ai

să ne muncești, căci opera noastră ai s'o duci la îndeplinire și vom culege spicele, ce noi le-am sămănat și lucrat și Dumnezeu să-ți ajute ca în bună înțelegere să ne îndeplinim datoria, pentru care suntem aici.

Pe când vorbea părintele Gregorie, mă gândeam, că oare n'am comis vre-o greșărie la ora lui de religie și acum să mi-o amintească. Mă bucuram însă, că mă vede în colori așa de frumoase și că are păreri bune de mine.

Ca elevă fusesăm câțiva ani în mănăstire, dar numai acum când eram la nivelul lor de cugetare. Înțelegeam opera lor binefăcătoare, pentru țară și neam.

Altfel îl înțelegeam pe părintele Gregorie și pe călugărițe cu ochii mei de copil și altfel acum, când eram colegă cu ei și frământam același aluat.

Acum știam că dela el ca un adevărat cap al institutului veniau toate binefacerile, că era roata principală a mecanismului în urma căruia se învârteau celealalte roțițe. Că era un om cu mari legături și simpatii în celea dintâi așezăminte. Că pe barba lui se câștidase drepturi mari mănăstirii. Cunosusem și eu mulți superiori în timpul lungului serviciu profesoral unii mai mult sau mai puțin răutăcioși, alții chiar nepri. cepători în ale educației fetelor, dar în

nistrul de agricultură poate statori preț și mai mare.

Unde aceia, al căror pământ s'a lucrat din porunca comitetului agricol, nu au bani gata ca să plătească, plata o va anticipa comuna. Pe lângă oarecare chizeșie, anticipația aceasta se va putea încasa și numai după cules.

Celce calcă dispozițiunile din acest ordin, se pedepsește cu 2 luni temniță și 600 coroane bani.

Fondul ostașilor invalizi.

Fapta creștinească a credincioșilor din Lipou.

Infrișatul răboiu, care s'a descărcat asupra noastră, a scos la lumină cele mai frumoase virtuți ale țăranilor noștri. Toate indoelile și temerile contrariilor noștri s'au surpat, văzând curajul soldaților noștri; voinicii satelor noastre s'au distins în toate locurile și cu toate prilejurile; ei au intrat în marș triumfal în cetățile Ivangorodului și Varșoviei, iar azi din nou sângerează pe câmpiile Galiției și Bucovinei, precum și pe coamele Tirolului.

Și până ce cei îndepărtați de caminul iubit sunt atât de eroi, ne mângăie și mai mult faptul, că cei rămași acasă sunt tot atât de milostivi. Cuvintele duicelui Mântuitor: „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru din ceriuri milostiv este“ sunt adânc săpate în inima țăranului nostru. Despre aceasta virtute a țăranului nostru, ne-am convins adeseori de când durează acest crâncen răboiu. Totdeauna a dat cu drag și cu inimă curată!

Dar ceace au făcut de curând credincioșii din Lipou, trece peste orice așteptare, așa încât merită să fie fapta lor relevată. Curatoratul din comuna noastră intrându-se la s. sărbători ale Crăciunului, a

primit cu unanimitate propunerea părintelui local George Sălăgianu, în înțelesul căreia s'au luat dispozițiile necesare pentru înființarea unui fond, din care să se ajutore eroii invalizi, văduvele și orfanii lor.

În ziua de Anul nou, curatorul Vasile Tode des de dimineață deschide ușa cancelariei. Se vedea pe el, că vrea ceva... Domnule părinte — zise — toată noaptea n'am dormit, m'am tot cugetat cu baba și ne-am socotit așa, că vom da 200 cor. pentru soldații neputincioși. Să facă bine Domnu să concheme curatorii — să ne sfătuim, că ce e de făcut. Eu așa cuget, că vom face lucru bun!...

Vorbele trup s'a făcut!

S'a făcut propagandă în biserică și până acum au dăruit următorii:

O. D. George Selăgian, preot local	200 cor.
Todea Vasile	200 "
Perneș Alexa, prim curator	400 "
Pop Vasiliu	100 "
Văd. Andreca Mitru	100 "
Din bucate colectate	260 "
Moga Vasiliu	50 "
Suciu Vasiliu	100 "
Dela mai mulți credincioși	590 "

Total: 2.000 cor.

Colecta pentru augmentarea fondului se continuă încă.

Acum în adunarea, ținută la 14 Febr. curatorii au hotărât împreună cu credincioșii: 1. Ca „Fondul ostașilor invalizi gr-cat. români din Lipou“ să se administreze de senatul bisericesc. 2. La capital nime nici când să nu se atingă. 3. Din interese se vor ajutara: a) ostașii invalizi până la moarte; b) orfanii rămași până la 12 ani; c) văduvele până la moarte. 4. Cu timpul, când cei ajutarați vor muri, să se ajutore săracii satului gr-cat. români, iar în lipsa acestora interesele fondului să se folosească pentru trebuințele bisericii din Lipou.

părintele Gregoriu vedeam un om însuflețit de datoria ce-și luase, care cu totulul desinteresat, muncia cu mare drag și cu mult succes pentru cultivarea fetițelor. Om ce se învârtise în lume era plăcut tuturor, dela mic până la mare. Era frumos și ca om cu chipul lui bălai cu ochi albaștri, ca zenitul depărtării, ou stătura maiestoașă ca a unui comandant de regiment.

Mai bine să înțelegea cu Maica Anisia, părea că s'a educat unul pe celalalt așa de bine să potriveau în păreri. Ei și erau factorii principali, cei ce conduceau afacerile mănăstirii, ei erau superioritatea, celelalte nu-i puteau ajunge în nimic, erau numai ca niște planete modeste, ce se învârt în jurul altora mai mari.

Nu știu de ce mi-se părea, că acești doi oameni sunt rudeni, poate chiar frați. Ori poate mă gândiam adeseori și fi bănuiam chiar că se iubesc c'o iubire nebună, care este motorul principal al activității lor neobosite și al însuflețirii pentru munca lor, dar cum eram și eu din lume și cunoșteam oarecum tainele dragostii, le studiam toate mișcările toate privirile și nu vedeam nici o vină între ei. Ochiul lor erau curați ca a unor pruncuți, pe care li iubește Isus. Gura lor n'avea nici un suris lumesc. Legătura lor sufletească mi-se părea că nu era din

lumea aceasta de lut, era o iubire cu totulul superioară.

Mă simțiam foarte bine în mănăstire. Maicele mă aveau dragă și fie care să silia să-mi câștige prietinia. Aveam o odaie foarte drăguță, ce da cu ferestile în o grădiniță patrată încunjurată de clădiri cu 2 etaje. Din răvare de flori înflorite foarte pompoase, era compusă o cruce mare, ce se termina într'o anghiră, iar la mijlocul ei era o inimă sângerătoare, toate compuse din aceleaș răvare de flori de diverse colori și mărimi. În colțuri erau tot simboluri sante. O, era minunat acest juvaer de grădină compusă cu o artă desăvârșită, ce înfățișa un tablou ce l'ar fi invidiat de orice pictor. Era ca o poezie simbolistă, bogată în podoabe și culori strălucitoare de mulțimea nestematelor. Găciam, că inima Anisiei, care știa că mă îmbăt de puterea frumosului îmi destinase aceasta panoramă zilnică, și li eram adânc recunoscătoare.

Îmi plăcea mult rânduiala mănăstirii, tăcerea aceea mistică, care ne grăia ca o evanghelie despre puterea dumnezească, cumpătul și ordinea în care se îndeplineau toate lucrurile. Cel mai neînsemnat lucru al mănăstirii își impunea stimă și respect.

(Va urma).

Astfel s'a pus baza acestui fond. Și credem, că „bun lucru“ s'a făcut!

Căci oricum mii și mii de români sângerează pe câmpurile de luptă, iar noi să nu facem nimic; să nu avem nici o datorință? Nici nu trebuie să întrebăm. Avem și în deosebi noi preoții. Cu toată mândria putem constata, că preoții români mai tare ca oricând își împlinesc datorința. Sunt mângăietorii celor rămași acasă, iar prin scrisorile trimise pe front întăresc credința celor plecați. Câte lacrimi, câte dureri au șters preoții din ochii credincioșilor?...

Și totuș dacă ne cugetăm la apropiatul viitor, vedem, că este încă mult de făcut.

Mi-se pare, că ne-am cugetat puțin la invalizi și la orfanii. La unguri de ex. numai învățătorii au un fond pe sama orfanilor, care atinge suma de 150.000 cor. Să mai amintim de colectele aproape fabuloase ale diferitelor ziare și societăți? E de prisos!

Iar la noi? „Gazeta Transilvaniei“ abia a colectat 13.000 cor.; și aici se sfârșește totul, dacă nu facem amintire de orfelinatul gr-or. român dela Sibiu.

În direcțiunea aceasta ar fi mult de făcut!

Țărani ca în Lipou — vor fi și aiurea.

Aceste gânduri le avem, când vedem realizat „Fondul ostașilor invalizi gr-cat. români din Lipou“.

Vivant sequentes!

V. Popan.

Răboiul european.

Luptele din Albania decurg în favorul puterilor centrale. La Durazzo armatele noastre au câștigat o luptă dată contra trupelor italiene și ale lui Esad pașa. Diviziile din armata puterilor centrale au ocupat ultimele poziții inimice situate spre ost de Bazar-Sjac. O altă coloană a luat cu asalt tranșeele dela Sassa-Bianco ce se estind la 10 kilometri de Durazzo. Trupele inamicului sunt în retragere.

La apus se dau lupte mari. Germanii au pornit pe frontul francez ofensivă viguroasă, care mai nou a avut de rezultat ocuparea localităților Braban, Haunds și Samogneux.

Pe celelalte fronturi nu e nimic de remarcat.

† Episcopul Dr. Vasile Hossu.

— Voci de presă. —

„Szamosujvári Napló“.

Pe catafalcul episcopesc sunt așezate osămintele unui bărbat de o gândire înaltă. Ale unui prelat nobil, nepretențios și înflăcărât, care a privit lumea din perspectiva înaltă, care în decursul vieții sale pământești s'a nizuț spre cunoașterea și realizarea binelui, și în care s'au întrunit cele mai nobile și rari însușiri individuale.

N'a iubit viața ca un hazard, ci ca un filozof, care pricepe menirea ei. A iubit omenimea, care încă e caracteristica celor

aleși. S'a interesat de toate evenimentele, ce s'au petrecut în jurul lui, în oraș și în dieceză, țară și lumea întreagă.

Abia a ocupat scaunul episcopesc, a și atras la sine întreg publicul din oraș, fără deosebire confesională sau socială.

A fost cel mai popular bărbat, a cărui individualitate deschisă, zimbitoare și comunicativă, manierele elegante și interesul față de orice au avut efecte așa de mari asupra publicului, încât dieceza aceasta abia a avut vre-un păstor, care să se fi bucurat de simpatiile generale, ca și El.

Intimitatea, care îi caracteriza purtarea lui, i-a reliefat întreg eul. Familiar umbra pe străzile orașului, în tot locul se întreține afabil cu oamenii de rând, ca să se intereseze de lipsurile lor.

Convingerilor și sentimentelor sale interne a dat expresie cu diferite ocazii, când accentuă: „Nu vreau să fiu privit de străin în reședința mea, și nici aceea nu doresc ca oarecine să fie străin înaintea mea.

Atitudinea Lui e caracterizată prin temperament, ambiție și dragostea oficiului, și totodată prin încunjurare precumpănită a extravaganței.

Ca arhieru a fost părintele adevărat al aspirațiilor poporului său. În scaunul mărturisirii, reședință și în for a ascultat jalbele fiilor său și totdeauna și-a îmbrățișat cu trup și suflet turma și credincioșii. Acela, care a lucrat din dragoste față de poporul român, și-a împlinit cu fală și datorințele față de patria maghiară. Personalitatea, sentimentele și politica episcopului Hossu sunt exemplu viu pentru cetățenii români și credincioșii lui, cum și aceștia au să fie fi adevărați ai patriei maghiare.

A fost român bun și iubitor de patrie. În vorbirea înflăcărată, cu lacrimi în ochi, și-a luat adio dela husarii, cari au plecat pe câmpul de războiu, el era primul în tot locul, care ștergea lacrimile văduvelor și ale orfanilor.

Cât de mult a iubit pe Maiestatea Sa și patria, arată în mod clasic o parte din vorbirea ținută în delegația comitatensă: Imi ridic rugăciunile mele către Domnul armatelor și a puterilor, și doresc ca mâna bătrânului, care ne povățuește și care în 1867 și-a ridicat dreapta, jurând pe constituția patriei, pe care va apăra-o în contra inimicilor interni și externi, — să fie binecuvântată și întărită, ca în aceste timpuri grele, dacă va fi de lipsă, să ne putem apăra patria și constituția sprijiniți de armată și de sfaturile oportune ale Maiestății Sale și guvernelor Lui. Noi jurăm, că asemenea străbunilor noștri oricând suntem gata cu „vitam et sanguinem pro rege nostro“.

Orașul Gherla în Vasile Hossu jelește pe primul dintre notabilitățile lui, pentru care El a realizat o mare chestie, care de ani era în suspens.

Soarta tragică nu l-a lăsat să vadă ridicată pe temelii reședința episcopescă. Consternările mari cauzate de moartea lui, sunt reflexul splendid al dragostei și cinstei, cari i-au însoțit viața.

Informațiuni.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Credincioșii din comuna noastră Tăuni, aflători în America: Ariton Popa, Ioan Popa, Ioan Moldovan, Ariton Miha, Alexe Tarnu au dat pentru cumpărarea unui potir câte 28 cor. 75 fil., Ariton German 10 cor. Tot spre scopul acesta au dat Dănilă Cărpătorea din Porcești 10 cor., Ioan Gălea din Porcești 5 cor., Toma Căpățină din Sebeșul-mare 5 cor. și Ioan Gaja din Gârbova 5 cor. = 180 cor., cu cari bani s'a cumpărat un potir de toată frumseța.

Harnicul primar al comunei Toader Tuflea cu soția sa au cumpărat 1 lustru pentru 8 lumini din bronz și sticlă cu 120 cor. și o icoană cu 10 cor.

Stimatul Domn învățator Ioan Busoiu a dat pentru un rând ornate negre de barșon, făcute la școala de fetițe din Blaj 60 cor. On. Doamnă preoteasă Maria Trif a cumpărat 1 cădelniță argint de china cu 27 cor. Onu Pușcă 1 s. cruce pe prestol argint de china cu 33 cor. Iudita Chertes 2 icoane cu 20 cor. Nicolae Păculea, cojocar 1 icoană cu 10 cor., frații Ioan și Zachin Busoiu 1 icoană cu 10 cor., Filimon Rusu. Vasile și Ioan Păculea 1 icoană cu 10 cor., Vasile Pușcă și Ana Buda 1 icoană cu 10 cor. Vasile Popa un stihar cu 12 cor. Vasile Băcilă, cojocar și Ioan Tutelea un rând ornate colorate cu 75 cor. Preabunul Dumnezeu să le primească jertfele date spre înfrumșetarea s. biserici, și să le respătească cu darurile sale cele avute.

Tăuni, 16 Februar 1916.

Ioan Trif
preot.

Decorarea arhiducelui moștenitor Carol Francisc Iosif. Regele Ferdinand al Bulgariei cu ocaziunea vizitei la Viena a dăruit arhiducelui moștenitor Carol Francisc Iosif marea decorație a sf. Cyrill și Metodie și decorația de vitejie militară clasa patra. Prințesa Zita a primit marea cruce bătută cu diamante a sf. Alesandru.

Regina României e bolnavă. Ziarele din vestesc, că regina Maria de câteva zile e greu bolnavă. Regina nu de mult a suferit de inflamație de nervi și fiindcă simptomele morbului în timpul din urmă iar s'au ivit, medicii de curte au prescriș reginii Maria reținere dela orice ocupație.

Decoratie. Preotul gr. cat. din Coșteiul-mare (Caras-Severin) dieceza Lugojului, *Mihail Oct. Morariu*, care de un an e aplicat ca preot castrens, în câmpul de luptă galițian la Reg. de infanterie Nr. 5; pentru însuflețirea armatei cu ocaziunea atacului dela Toporăuți și Rarance, a fost decorat, la 15 Ianuarie 1916, cu crucea de argint pentru merite. Decoratul este fiul parohului și asesorului consist. gr. cat. George Morariu din Izgar.

Contribuirile pentru orfelinatul din Blaj, rugăm să se trimită: *Administrației centrale capitulare Balázsfalva—Blaj.* Cvitarea ofertelor o face comitetul executiv în organele de publicitate.

Prezentarea la arme a glotașilor de 43—50 de de ani. În ședința Camerei ungare deputatul Pozsgány Miklos a interpelat guvernul referitor la prezentarea glotașilor de 43—50 ani la serviciul de arme cu datul de 28 Februarie și 3 Martie. Deputatul Pozsgány a cerut dela guvern să se amâne recrutarea acestor contingente până în luna Aprilie pentru asigurarea lucrărilor de primăvară. Cere amânare până la 1 Iunie pentru învățatori ca să nu stagneze învățământul. Ministrul de honvezi, contele Hazai a anunțat, că nu se poate amâna prezentarea la serviciul de arme a celor de 43—50 ani. Pe baza ordinațiunii adresate oficiilor comitateuze aceia cari au înaintat rugări pentru a fi scutiți de serviciul militar nu sunt obligați, până la rezolvirea acestora, să se prezinte la arme. Ministrul de honvezi a dispus ca rugările de eliberare incuise să se rezolve cât mai în grabă.

Puterile centrale au cumpărat întreagă rezerva de alimente din România. Ziarul „Fremdenblatt“ primește din București următoarele: „La Politique“ publică contractul, care s'a stabilit între consorțiul german și austro-ungar cu guvernul român referitor la cumpărarea alor 100.000 vagoane grâu. În înțelesul menționatului contract, România vinde puterilor centrale întreagă cantitatea superflua de grâu, ovăs și săcară.

Mari ninsori în România. Pe întreg teritoriul Moldovei au loc mari ninsori. Asupra orașului Saveni au căzut mari masse de zăpadă; din acest oraș s'au demolat șase căși în urma grentății cantității enorme de zăpadă, ce s'a așezat pe coperișul lor. Dela frontiera Bucovinei încă se semnaleză mari ninsori, cari împedecă operațiunile strategice în stil mare.

Mulțămită publică.

Pe calea aceasta esprimăm sincere mulțumiri tuturor acelor cari ne-au condolat prin graiu viu sau scrisori din tristul prilej al trecerii la cele eterne a iubitului nostru tată și socru

George Micu.

În special mulțumim prietinelor și cunoscuților cari prin prezența lor la înmormântare au dat ultimele onoruri regretatului nostru decedat.

Alecuș, 24 Februarie 1915.

Familia Micu și Metea.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Publicare.

Societatea ardeleană de credit din Sibiu dă pentru pășunatul alor 250 vite cornute inimașul de prima calitate de pe domeniul dela Obreja (cott. Alba inferioară). Pentru pășunatu lunei vite cornute se plătește 24 cor., iar dreptul de pășunat se începe în 1 Maiu și durează până în 15 Noemvrie.

Lămuriri și informații detaliate la cerere se primesc dela administrația de domenii din Obreja posta *Mihálcsfalva* (cott. Alba-Inferioară).